

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2CdoR/2/2024
Identifikačné číslo spisu:	0018209340
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:0018209340.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky A. A., narodenej Y., trvale bytom Q., právne zastúpenej advokátkou JUDr. Veronikou Čižmárovou, so sídlom Michalovce, Námestie osloboditeľov 1, proti odporcovi D. A., narodenému Y., bytom Y., právne zastúpenému advokátom JUDr. Rastislavom Lenartom, so sídlom Košice, Pollova 32, o zvýšenie výživného, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 15P/213/2018, o dovolaní osoby povinnej platiť výživné proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 12. septembra 2023 sp. zn. 15CoP/16/2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. septembra 2023 sp. zn. 15CoP/16/2023 z r u š u j e a v e c mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 19. júla 2022, č. k. 15P/213/2018-341 rozhodol vo výroku I. tak, že zmenil rozsudok Okresného súdu Michalovce z 15. marca 2018 č. k. 2P/280/2017-56 tak, že otcovi navrhovateľky ako osobe povinnej platiť výživné (ďalej ako „odporca“) zvýšil výživné na navrhovateľku zo sumy 150 eur na sumu 331 eur mesačne od 23. októbra 2018, ktorú sumu je odporca povinný prispievať k rukám navrhovateľky, vždy do 15. dňa, toho-ktorého mesiaca vopred; vo výroku II. dlžné výživné za obdobie od 23. októbra 2018 do 31. júla 2022 v sume 7.828,54 eur súd povolil odporcovi splácať v 782,85 eurových mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, pod následkami straty výhody splátok s tým, že prvá splátka je splatná 15-tym dňom nasledujúceho mesiaca od právoplatnosti rozsudku; vo výroku III. v prevyšujúcej časti návrh zamietol a vo výroku IV. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

II.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odporca včas podaným odvolaním, v ktorom okrem iných dôvodov namietol, že súd prvej inštancie nevykonal dôkazy listinami vo švédskom jazyku - tieto neboli

úradne preložené, a preto sa s ich obsahom nebude môcť oboznámiť ani odvolací súd. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nezákonné a to aj s ohľadom na jeho vek a zdravotné problémy, keď má poškodené plece a čaká ho operácia s predpokladom dlhej práceneschopnosti.

III.

3. Na odvolanie osoby povinnej platiť výživné Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 12. septembra 2023 č. k. 15CoP/16/2023-403 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdil okrem výroku III. a vo výroku II. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Odvolací súd konštatoval, že zvýšenie výživného zodpovedá odôvodneným potrebám navrhovateľky, súd správne určil výšku primeraného výživného, ktorá zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča, prihliadnuc aj na osobnú starostlivosť matky. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane plnoletého dieťaťa alebo na strane povinného rodiča. Takouto zmenou môže byť vyšší vek dieťaťa, zmena, čo sa týka štúdia a zvýšené náklady vzhľadom na zvýšenie veku, ako aj dochádzania do miesta štúdia, trvalá zmena zdravotného stavu a podobne.

5. Podľa odvolacieho súdu prvoinštančný súd správne vyhodnotil existenciu dôvodov pre zmenu pôvodného rozsudku o výške výživného v časti týkajúcej sa výživného na navrhovateľku v zmysle § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „ZoR“), § 121, § 154 CMP, a to z hľadiska zmeny pomerov na strane navrhovateľky, ako aj na strane povinného otca. O výške výživného rozhodol súd správne v zmysle ustanovenia § 62 a § 75 ZoR. Odvolací súd zdôraznil, že rodičia sú povinní plniť svoju vyživovaciu povinnosť podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom príjem otca, vyšší ako príjem matky, je potrebné zohľadniť aj pri samotnom určení výživného na plnoleté dieťa. Aj vzhľadom na vyššie uvedené by skúmanie schopnosti matky iným spôsobom prispievať na výživu jej plnoletej dcéry bolo nedôvodné.

6. K námietkam otca, že nové určenie výživného od 23. októbra 2018 nie je namieste, pretože od tejto doby dcéra ešte nenavštevovala G., odvolací súd vyhodnotil tak, že výdavky už od podania samotného návrhu sa na plnoletú navrhovateľku zvýšili, a to v takej miere, že podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie rozhodol správne o zvýšení zo 150 eur na 331 eur práve s odôvodnením výdavkov navrhovateľky za uvedené obdobie. Odvolací súd sa stotožnil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že v období posledných dvoch rokov predstavovala miera inflácie 16 %, a pritom pri potravinách, či pohonných hmotách je nárast cien omnoho vyšší. Tento objektívny nárast cien odôvodňuje zvýšenie výživného v primeranej výške, zohľadňujúc dané objektívne zvýšenie cien tovarov a služieb nielen na strane navrhovateľky, ale aj na strane povinného otca. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd potvrdil, že súd prvej inštancie správne skonštatoval dôvodnosť návrhu na zvýšenie výživného na uvedenú sumu, keď vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky na zvýšenie výživného na sumu 400 eur mesačne zamietol.

7. V otázke splatnosti dlžného výživného odvolací súd podotkol, že podľa § 232 ods. 3, 4 CSP je lehota na plnenie tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu, tak ako to bolo v danom prípade, v ktorom určil mesačné splátky odporcovi vo výške 782,85 eur, splatné spolu v bežnom výživným pod následkom straty výhody splátok s tým, že prvá splátka je splatná 15. dňom nasledujúceho mesiaca od právoplatnosti rozsudku. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Ak teda súd povolil splácať dlžné výživné otcovi v mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným k 15. dňu toho-ktorého nasledujúceho mesiaca, priviedol pre neho priaznivý stav, keďže od vyhlásenia a vykonateľnosti rozsudku do právoplatnosti rozsudku je pomerne dlhšie obdobie umožňujúce povinnému otcovi dlžné výživné zaplatiť a vytvoriť si tak dostatočný časový priestor. Nemožno toto rozhodnutie súdu interpretovať v

neprospech otca, pričom odvolací súd zdôraznil, že súd prvej inštancie sa nedopustil excesu, ktorý by bolo nutné korigovať z úrovne odvolacieho súdu.

8. Odvolací súd vyhodnotil všetky odvolacie námietky ako nedôvodné, pretože neboli založené na skutočnostiach, ktoré by boli v konaní aj dostatočne overené. Súd prvej inštancie vychádzal pri hodnotení tak príjmov ako aj výdavkov povinného otca z predložených listinných dôkazov a aj na základe jeho výpovede z 19. júla 2022 dospel k záveru, že výživné bolo stanovené správne a v súlade so ZoR, ako aj príslušnými ustanoveniami CMP.

9. Podľa odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie vysporiadal nielen s vymenovaním a číselným zosumarizovaním výdavkov navrhovateľky, ale v prvom rade s poukazom na jej vek, odôvodnené potreby, ako aj samotnú zmenu jej študijného života s poukazom na to, že ako študentka Y. jej pôsobisko je v krajskom meste X., kde sú úplne iné výdavky na živobytie, ako aj na jej potreby, ako je tomu v meste Q.. V súvislosti s rozporom, na ktorý poukázal povinný otec odvolací súd zdôraznil, že v prvom rade je na rodičovi, aby svoje správanie voči svojmu dieťaťu nastavil, aby on ukázal, akým spôsobom sa má rodič správať voči svojmu dieťaťu a následne ako sa má správať jeho dieťa voči nemu. Podľa odvolacieho súdu nie je primerané posudzovať výdavky na hygienu vo výške 70 eur mesačne. Ak samotný povinný udáva výdavky na dve mačky 53 eur mesačne ide o radikálny nepomer.

10. V súvislosti s o spätným určením výživného odvolací súd s poukazom na závery vyjadrené v uznesení Ústavného súdu SR z 28. marca 2018 sp. zn. I. ÚS 99/2018 uviedol, že dôvodom hodným osobitného zreteľa pre spätné určenie výživného bol moment nástupu navrhovateľky na vysokú školu, s čím sa hlavne spájajú zvýšené náklady na jej výchovu a výživu, preto odvolací súd nepovažuje tento návrh za špekulatívny s cieľom zvýšiť sumu dlžného výživného, alebo ktorý by bol inak v rozpore s dobrými mravmi.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v jeho napadnutých výrokoch postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP. Odvolací návrh odvolateľa na zrušenie samotného rozhodnutia, ako aj podaný návrh na odklad vykonateľnosti nepovažoval za dôvodný, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a zákonný potvrdil v bodoch I., II. a IV. a zároveň návrh na odklad vykonateľnosti, ktorý podal v rámci odvolania povinný otec zamietol, nakoľko ho považoval za nedôvodný.

IV.

12. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal povinný otec (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil poukazom na § 420 písm. b), c), f) a § 421 ods. 1 písm. a) a c) CSP.

13. Dovolateľ poukázal na porušenie jeho práva na spravodlivý proces, podľa neho súd nedôvodne a bez vykonania potrebného dokazovania zvýšil „zmätočne“ výživné navrhovateľke, nevykonával zákonne ním predložené dôkazy, neprihliadol na výdavky odporcu (viď odsek 63. rozhodnutia odvolacieho súdu), prihliadol na nepreukázané výdavky navrhovateľky a náklady matky navrhovateľky (viď odsek 65. rozhodnutia odvolacieho súdu), priznal navrhovateľke zvýšenie výživného napriek rozporu s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 75 ods. 2 Zákona o rodine. Vzhľadom na uvedené dovolateľ vyjadril pochybnosti o nezáujatosti konajúceho súdu, pričom rozhodnutia súdov nižšej inštancie sú podľa neho nezákonné, a to aj s ohľadom na jeho vek, zdravotné problémy a správanie sa navrhovateľky, ktoré bolo preukázateľne v rozpore s dobrými mravmi.

14. Dovolateľ taktiež namietol, že odvolací súd o odvolaní odporcu rozhodoval bez nariadenia pojednávania napriek tomu, že od podania odvolania do samotného rozhodnutia odvolacieho súdu uplynul skoro rok a pomery na strane povinného (napr. úraz) a zrejme aj na strane navrhovateľky (cesta navrhovateľky do USA) sa rapídne zmenili, preto vyznieva rozhodnutie odvolacieho súdu ako zmätočné a nedôveryhodné. Podľa dovolateľa sa odvolací súd iba formálne stotožnil so závermi a odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie a v dostatočnej miere sa nevysporiadal s podaným odvolaním.

15. Podľa dovolateľa je absolútne nepreskúmateľné konštatovanie odvolacieho súdu v ods. 26. týkajúce sa rozporu, na ktorý poukázal povinný. Dovolateľ taktiež namietol, že odvolací súd sa vôbec nevysporiadal s jeho odvolacou námietkou, že súd nevykonával ním predložené listinné dôkazy zákonným spôsobom, pretože ich úradne nepreložil, ale iba prebral skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, ako je zrejmé z ods. 15. odôvodnenia jeho rozhodnutia.

16. Dovolateľ ďalej namietol, že porušením čl. 5, čl. 6, čl. 8. a čl. 17 základných princípov CSP bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, spočívajúce v nesprávnom procesnom postupe odvolacieho súdu, spočívajúcom v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení. Konkrétne dovolateľ namieta porušenie jeho práva konať pred odvolacím súdom, práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, právo na zachovanie rovnosti strán sporu v konaní, právo na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom odmietnutia spravodlivosti.

17. Podľa dovolateľa sa v dôsledku uvedených nedostatkov ani nedá zistiť, ako sa odvolací súd vysporiadal so všetkými odvolacími dôvodmi, preto navrhol rozsudky súdov nižšej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

18. Súčasťou dovolania bol návrh povinného na odklad vykonateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie a rozsudku odvolacieho súdu z dôvodu, že je dlhodobý od decembra 2022 práceneschopný, a že jeho príjem klesol na cca 1.400 eur mesačne, dostáva iba nemocenské.

19. Z vyjadrenia navrhovateľky vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za správne a dostatočne odôvodnené, preto ho navrhla ako neprípustné odmietnuť, príp. ako nedôvodné zamietnuť a vzhľadom na nesplnenie podmienok navrhla odklad vykonateľnosti ako nedôvodný zamietnuť.
V.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

21. Dovolací súd nevyhovel návrhu odporcu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku, pričom v zmysle jeho ustálenej praxe o tom nevydal rozhodnutie.

22. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu a to z akýchkoľvek hľadísk (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Dovolací súd nie je súdom skutkovým, sám dokazovanie nevykonáva a dôkazy nevyhodnocuje. Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 77 CMP).

23. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (pozri sp. zn. 3Cdo/42/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 8Cdo/99/2017).

24. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami

prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namieste je skôr reštriktívny výklad (pozri sp. zn. 1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

25. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné.

26. Vyššie naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

27. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

28. Pokiaľ ide o námietky podľa § 420 písm. b) a c) CSP, resp. podľa § 421 ods. 1 písm. a) a c) CSP, tieto dovolateľ bližšie nešpecifikoval, preto dovolací súd v tejto časti považoval dovolanie za neprípustné.

29. Z obsahu dovolania ako jeho dôvod podľa § 420 písm. f) CSP vyplýva námietka nesprávneho procesného postupu nižších súdov spočívajúca v tom, že si na účely dokazovania nezabezpečili úradný preklad listín vo švédskom jazyku, ktoré odporca, žijúci a pracujúci vo V., na podporu svojich tvrdení v konaní predložil.

30. Podľa Čl. 6 CMP súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhli.

31. Podľa § 36 CMP súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

32. Podľa § 37 CMP súd si môže osvojiť zhodné skutkové tvrdenia účastníkov, ak nemá pochybnosti o ich pravdivosti, len ak nie sú v rozpore s vykonaným dokazovaním.

33. Podľa § 34 veta prvá CMP ustanovenia Civilného sporového poriadku o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a koncentracii konania sa v konaniach podľa tohto zákona nepoužívajú.

34. Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

35. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

36. Podľa § 204 CSP dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 7Cdo/16/2013 z 25. novembra 2013 uviedol:

„Pre spôsobilosť listiny byť dôkazným prostriedkom nie je rozhodujúce, či ide o originál listiny alebo jej odpis alebo fotokópiu. Aj fotokópia listiny je spôsobilá byť vykonaná ako dôkaz zákonom predpokladaným spôsobom. V prípade vykonania dôkazu fotokópiou listiny možno len zvážiť jej dôkaznú silu (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/9/2005).

Iná je situácia, pokiaľ ide o vykonávanie dôkazu listinou, ktorá je napísaná v inom ako štátnom jazyku. V takom prípade je súd povinný najskôr pribrať prekladateľa na preklad listinných dôkazov predložených do súdneho spisu účastníkmi konania vyhotovených v inom ako štátnom jazyku s výnimkou českého (§ 51 ods. 5 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy).

Uvedenú povinnosť má súd bez ohľadu na to, či dôkaz listinou vykoná alebo ho nevykoná, pretože právom účastníka je vyjadriť sa k návrhom na dôkazy, t. j., či a prípadne z akých dôvodov súd má alebo nemá určitý dôkaz vykonať (§ 123 O. s. p.).“

38. Vzhľadom na ustanovenie § 34 CMP môžu účastníci konania navrhnúť a predkladať dôkazy aj v odvolacom konaní. V takom prípade sa odvolací súd v zmysle § 35 CMP musí vysporiadať aj s novými tvrdeniami a dôkazmi ohľadom zmeny pomerov účastníkov, vykonať potrebné dokazovanie.

39. Odvolací súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkou nepreloženia listín do slovenského jazyka a potreby ich vykonania a vyhodnotenia na účely zistenia skutočného stavu. Opomenul tiež, že odporca podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 08. 02. 2023, prostredníctvom právneho zástupcu oznámil, že v decembri 2022 utrpel vážny úraz pravej dolnej končatiny - s roztrhnutím šliach od sedacej časti až po členok a vzhľadom na závažnosť poranenia je predpoklad dlhodobej liečby a nižších príjmov, teda (podľa obsahu) namietal zmenu svojich pomerov v priebehu odvolacieho konania. K podaniu pripojil ďalšie doklady vo švédskom jazyku (č. l. 377 až 382), z ktorých bez prekladu je zrejmé len uvedenie diagnózy M 66.2, ktorej podľa Medzinárodnej klasifikácie chorôb (MKCH-10) zodpovedá „spontánne roztrhnutie synoviálnej membrány a šliach“.

40. Uvedený procesný postup považoval odvolací súd za nesprávny v takej miere, že ním došlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces. Z tohto dôvodu dovoláciu námietku podľa § 420 písm. f) CSP považoval za dôvodnú, a preto rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 CSP v spojení s § 450 CSP).

41. V ďalšom konaní odvolací súd rozhodne aj o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

42. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.